

medjusobnog upoznavanja. Medjusobno upoznavanje stvara poštovanje, radja ljubav, a ljubav spaja i sjedinjuje.

Zgodno su odabrani i lijepo prevedeni odlomci liturgičkih pjesmi, poimence oni istočne crkve, koji se odlikuju i dubljinom misli, i nježnošću osjećaja i pjesničkim poletom. Samo šteta, što auktor neke od njih, možda najlepše i najdublje (kao onu na str. 91.) ostavlja neprevedene (str. 107, 127, 138.).

Iako djelo ima znanstvenu podlogu, ipak je način pisanja takav, te je knjiga svakome pristupačna. Jezik i stil teče glatko, pa se djelo čita s lakoćom i nešladom. Par za nas ovdje neobičnih izraza (kao strugnuti za poći, odsjeći za odrediti, sila za mnogo, crkvariti za hodočastiti, pa... pa za bilo... bilo) nimalo ne smeta. Bilo bi poželjno već iz znanstvenih razloga, da je auktor kod prevoda pojedinih pjesmi i ulomaka zaznačio, što je sam preveo, a što prevedeno našao.

Lovrić piše s ljubavlju i toplinom, a tamo, gdje tumači značenje i smisao blagdana, upravo i sa zanosom. Knjigom će se moći lijepo da posluži svatko, i bogoslovac kod naučnog pisanja, i kateheti kod miltiurgičkog predavanja, i propovjednik kod liturgičkih propovijedi. A danas, kad se toliko po svijetu razmahao liturgički pokret, knjiga će dobro doći svakome, koga iole zanimaju liturgička pitanja, te smisao i ljepota liturgičkog života. Djelo najtoplje preporučamo.

Dr. I. Višošević.

A. Spesz, Summarium philosophiae Christianae. Taurini 1928.

Renomirana izdavačka kuća Marietti u Turinu preuzeila je izdanje ovog repetitorija, koji ima poslužiti za jednogodišnji i višegodišnji kurs skolastičke filozofije. U tu svrhu može knjiga da se prikladno upotrebi u školama, gdje se učenje filozofije mora ograničiti na poznavanje tradicionalne nauke u glavnim tezama. Za to ju preporučamo.

Z.

Bačić P. Ambrosius, O. P.: Ex primordiis scholae thomisticae. Romae 1928. Apud. »Angelicum«, Via S. Vitale 15, 8°, str. 120.

Nova knjiga prof. Bačića stvarno je nastavak njegovog djela: *Introductio compendiosa in opera S. Thomae* (cfr. »Bogoslovska Smotra«, god. 1926., str. 372.). Kako mu je ondje bio cilj, da upozna dake s djelima Sv. Tome, tako ovdje želi da pokaže, kakova je sudbina bila Tomine filozofske i bogoslovske nauke nakon njegove smrti. Trinaest je vijek u toj nauci dosegao izvanrednu visinu. A sjajna zvijezda na tom obzoru, iako vrijedna po unutarnjoj snazi i vrijednosti, još nije s potpunim priznanjem rasprostrala svoga sjaja. Bilo je oštре borbe, koja se negdje izvijala i iz načelnih, a ne samo stranačko-domaćih razloga, pa je zato tim jača objektivno znanstvena reputacija Tomina, koja sa održala do današnjeg dana.

Taj historički razvoj pun je interesa za bogoslova, pa će mnogo pridonijeti boljem poznавању nauke i škole tomističke.

U 8 poglavljia obrađuje P. Bačić, što su učenici Tomini učinili za razvoj njegovih ideja i kojim su znanstvenim sredstvima olakšavali studij njegovih djela; što je učinio dominikanski red za čistoću Tomine nauke;

što pape kao vrhovni glavari katoličke Crkve. Jednako se osvrće tko su i kakovi su bili protivnici Tomini za života njegova, a naročito nakon smrti (str. 1.—58.).

Poglavlje IX. ispunjava čitav ostali dio knjige (str. 59.—114.), a navodi na temelju izvora i obilne literature biografske i bibliografske bilješke najznačajnijih učenika i branitelja prvostrukih tomističkih škola.

Djelo je pisano lijepom i laganom latinštinom, radeno kritički, a dokumentovano strogo znanstveno-metodički. Izlazilo je u časopisu »Angelicum« kroz godinu 1927. i 1928. zajedno s citiranim »Introductio« bit će obje knjige zahvalno pomagalo svim našim bogoslovima, pa ih najtoplje preporučujem.

Dr A. Živković.

Pius Bihlmeyer O. S. B.: Das Kind bei der heiligen Messe. Freiburg im Breisgau 1928. Herder, 16°, str. 96. ilustrirano.

Djelce je uzorak praktičnoga dječjeg molitvenika za najnužnije dječje potrebe: pribivanje sv. misi, ispovjed i pričest. Misne su pobožnosti dvije: prva za niže razrede, druga za III. i IV. razred osnovnih škola. Prema uzoru ovog molitvenika postoji i kod nas već od nekoliko godina unatrag dječji molitvenik, što ga je priredio naš priznatli liturgijski stručnjak, a izdalо »Društvo za sveudiljno klanjanje«. Možda ne bi bilo na odmet, da se taj lijepi molitvenik kod nas još tu i tamo usavrši, osobito gledom na ilustracije. Kod ovog njemačkog vidimo u tom pogledu napredak, jer prva misna pobožnost imade kolorirane ilustracije. Da li je pak bolje, da su ilustracije u obliku crteža (drvoreza) ili potpuno izvedene, još ne vrla suglasje kod nas; jer dok se jedni veoma zagrijavaju za prve, drugi nijesu s njima zadovoljni i zahtijevaju druge.

Dr J. Oberški.

Vie de Syméon le Nouveau Théologien (949—1022.), un grand mystique byzantin, Par Nicétas Stéthatos, text Grec inédit publié avec introductions et notes critiques par le P. Irénée Hausherr S. I. et traduction française en collaboration avec le P. Gabriel Horn S. I. — Orientalia christiana vol. XII. Num. 45. Jul. et Sept. 1928. (Roma, Pont. instit. orient. studiorum, Piazza S. Maria Maggiore, 7. vel. 8° (XCIII + 256 str.), lira 35.—.

Ova opsežna kritička studija objelodanjuje nam veoma zanimive tekstove, koji još nijesu nigdje štampani o životu i radu Simeona Novog Teologa prema rukopisima Nicete Stethatos-a. Uvod djela podaje na historijsko-kritički pogled u život, spise i teološko naziranje Nicete Stethatosa, koja raspravlja kao o osnovnim poglavljima duhovnog života o: »apatiji, teoriji, teologiji, glavnim zapovijedima, posebnim zapovijedima i znacima svetosti«. Zatim nas pisac upoznaje u istom uvodu ukratko s karakterom ličnosti znamenitoga i u svetosti na istoku daleko čuvenoga monaha Simeona Studite, kao duhovnog oca Simeona Novog Teologa.

U samom pak djelu iznosi nam se historijski pregled života djelovanja i kulta Simeona Novog Teologa. Crta nam se njegov život u svijetu, u vrijeme njegova studija, zatim kao svećenika, monaha i igumana. Osobito je zanimivo njegovo nastojanje oko instauracije monaške disci-